

Blir Grekland den utlösande faktorn?

I den föregående [Hörman](#) fick vi en insyn i *Elitens* (NWO) senaste planer. Ingen vet dock hur mycket av deras agenda som kommer att realiseras under den närmsta tiden. Från *Elitens* information uppmanades vi bland annat att inte ägna någon betydande uppmärksamhet åt Europa och euron då det inte är en eurokollaps som kommer att inleda en världsvid finanskrasch. Det finns dock en del uppgifter som talar för en fortsatt och eskalerande turbulens inom euroområdet. Inte minst så är Greklands finansiella situation fortsatt under stor press och en radikal och långsiktig "lösning" fodras för att landet skall ges möjlighet att bli kvar inom euro-samarbetet.

Allt sedan Grekland 1 januari 2002 gjorde sitt inträde i euro-samarbetet har medlemskapet varit ifrågasatt. Redan från starten nådde landet inte upp till de fastställda inträdeskraven och naturligtvis borde man ha upptäckt felet. Varför detta inte skedde finns delade meningar om. Berodde det på oskicklighet eller att man inte hade verktygen för att upptäcka felet eller var det inte politiskt lämpligt att upptäcka dem?

Många betraktar Grekland som den västerländska civilisationens vagga. Detta var en av orsakerna som starkt bidrog till att resten av Europa så snabbt som möjligt ville ha med landet i EU och senare också i EMU-samarbetet, detta trots att Grekland var ett av de mest korrumperade länderna i Europa. Den svarta ekonomin i Grekland har beräknats motsvara en tredjedel av den legitima och dess värde har uppskattats att uppgå till runt 100 miljarder euro. Skattefusk har varit vanligt förekommande.

Grekland har under de senaste decennierna byggt sin välfärdsstat på lånade pengar. De globala såren efter 2008-års finanskrasch slog hårt mot många länder och inte minst Grekland drabbades ytterst påtagligt. Detta medförde att landet 2010 riskerade att drabbas av en statsbankrutt. Omständigheter som tvingat Grekland att fram till idag genomföra ett flertal kraftiga åtstramningspaket innehållande nedskärningar, skattehöjningar, privatiseringsprogram samt arbetsmarknads- och pensionsreformer.

Åtgärderna var villkoren för att i gengäld ge landet möjlighet att erhålla stora nödlån från EU, ECB och IMF (så kallade Trojkan). Fram till idag har Grekland sammantaget beviljats nödlån motsvarande 240 miljarder euro. Trots de stora miljardlånen har Greklands ekonomi krympt under längre period än för något annat land i Europa. Diagrammet visar de senaste fem årens grekiska BNP-fall (- 27-procent). Uppgifterna från [Hellenic Statistical Authority](#) (HSA).

Den senaste statistiken från Eurostat visar på en tveksam men ändå mätbar förbättring för euroområdet gällande BNP-utveckling för 2013 års 2:a kvartal. Framgången innefattar dock inte alla länder och flera sydeuropeiska stater brottas fortsatt med minussiffror, inte minst Grekland.

En av de svåraste åtgärderna för Grekland att genomföra har varit de ålagda privatiseringarna av statliga tillhörigheter. Detta åtagande är ett av världens

största privatiseringsprogram där man under fem år skall sälja ut stora egendomar vilket beräknas kunna ge 50 miljarder euro till statskassan. Processen har dock brutit betänkligt och nyligen misslyckades man med att sälja det statliga gasbolaget **Depa** då det saknades intressenter. Ett nytt försök skall göras under 2014.

Greklands inhemska efterfrågan har sjunkit med 24 procent sedan 2009. Försök att kompensera för de kraftigt vikande siffrorna har gjorts med en inriktning på nyinvesteringar samt en ökning av export av varor och tjänster, åtgärder som delvis misslyckats.

Efter de kraftiga sparåtgärderna har landet hamnat i en nedåtgående spiral som inte minst visat sig beträffande arbetslöshetssiffrorna. Diagrammet visar den grekiska arbetslöshetsutvecklingen från augusti 2011 fram till och med juli 2013, vilka är de senast tillgängliga siffrorna. Uppgifterna hämtade från HSA.

Arbetslösheten för ungdomar under 25 år har under sommaren sjunkit och låg för juli månad på 55,1 procent, en förbättring som sannolikt kan förklaras med en ökande turistström. För att bryta den generellt sett kontinuerligt stigande arbetslösheten fordras åtgärder som Grekland i dagsläget inte besitter på egen hand.

Tittar vi på vad som hänt grekisk ekonomi sedan den första skuldavskrivningen våren 2012 så är det en deprimerande läsning och åtgärderna får närmast betecknas som konstgjord andning. Vid slutet av första halvåret 2013 hade Grekland uppnått en skuld på 321 miljarder euro, vilket är mer än vad som var aktuellt vid krisens början 2009, detta trots skuldavskrivningen på cirka 100 miljarder euro. Landets skuld i relation till BNP når också en ny rekordnotering på 180 procent.

Grekland och därmed hela euro-samarbetet står nu inför enorma utmaningar. Trots den historiskt rekordlåga räntan befinner man sig fortsatt i en ekonomisk kniptång. Sparåtgärderna har nått smärtgränsen och under oktober varnade [Röda Korsets EU-kontor](#) för en ökande och utbredd fattigdom i stora delar av Europa med förödande konsekvenser vilket inte minst lär gälla Grekland. Läs även [här](#).

Från flera håll talas det nu om att landet också är i behov av ytterligare nödlån och IMF konstaterade i augusti att låg tillväxt och försenade reformer kommer att medföra stora underskott och uppskattade att Aten står inför en brist på 11 miljarder euro för perioden 2014-15. En dellösning av dessa anspråk ser nu ut att bli en så kallad "rollover", det vill säga att man föreslår internationella långgivarna att återinvestera 4,4 miljarder euro som förfaller till betalning under 2014.

På det hela taget återstår endast en radikal lösning för Grekland, den att de offentliga långgivarna (euroländerna och IMF) efterskänker stora delar av landets nuvarande skuld. Detta är något som Tysklands förbundskansler Angela Merkel starkt motsatt sig. Merkel sade nyligen vid ett valmöte att, "*Med mig blir det inte tal om några skuldavskrivningar, vi ska hålla uppe trycket på krisländerna så att de genomför sina reformer.*" Även om detta ännu så länge är den officiella hållningen måste man slutligen inse faktum. Man kan i längden inte fortsätta att pumpa ner miljard efter miljard i ett omätligt bottenlöst hål, man måste ge Grekland möjlighet att åter börja låna på den öppna marknaden.

Den kände finansmannen [George Soros](#) uttalade sig nyligen om Grekland och uttryckte bland annat att, "*Alla vet att landet aldrig kommer att kunna betala tillbaka sin skuld*" och menade att Grekland inte kommer att återhämta sig utan ytterligare en stor skuldnedskrivning. Soros uppmanade Tysklands förbundskansler Angela Merkel att ompröva sin åtstramningspolitik mot Grekland och ansåg att åtgärderna riskerar att urholka den europeiska unionen.

SEB-bankens chefsekonom Robert Bergqvist brukar ofta göra orädda och klagande analyser av Europas ekonomiska situation, detta även om de allra flesta av oss inte delar hans målsättning. Bergqvist citerades i Göteborgs-Posten den 14 september med bland annat följande, "*Tyvärr ser jag inte just nu att euro-länderna rör sig i riktningen att man bygger vidare på euro-samarbetet och skapar den nödvändiga politiska unionen, eurozonens Förenade Stater. För mig tillhör en eurokrasch fortfarande det tänkbara.*"

Det sedan tidigare välkända profetiska uttalandet av David Wilkerson är fortfarande högaktuellt i samband med greklandsproblematiken. I profetian säger Wilkerson bland annat:

"Mycket snart kommer ett europeiskt, nordafrikanskt eller öststatsland att ställa in betalningarna på sina internationella lån"

Konsekvenserna av denna utveckling kommer enligt Wilkerson att bli förödande för världens ekonomier. Effekten kommer bland annat att drabba Mexico och ett land på den Sydamerikanska kontinenten. Dessa omständigheter medför att USA tvingas genomgå sex månader av totalt kaos. Oroligheter som inte ens Nationalgardet klarar att kväsa utan det kommer att krävas insatser av den amerikanska armén för att återställa lugnet.

Om vi funderar lite närmare på just formuleringen, "Mycket snart kommer ett europeiskt, nordafrikanskt eller öststatsland att ställa in betalningarna på sina internationella lån" och vilket land detta skulle kunna handla om så är Grekland en potentiell kandidat. En av anledningarna är att om vi antar att Wilkerson såg denna profetia i en uppenbarelse och inte konkret kunde urskilja ett specifikt land så skulle detta möjligen kunna bero på landets geografiska placering. Grekland är beläget mitt i centrum av de tre nämnda geografiska områdena.

Wilkerson pekar i sin profetia också på att de länder vars banker har de största andelen lån till det aktuella landet är Frankrike, Tyskland och Schweiz. Det är tämligen knepigt att finna färsk och tillförlitliga uppgifter över vilka europeiska banker som har stora lån knutna till den grekiska statsskulden men några siffror finns dock att tillgå. Exempelen nedan är båda publicerade av [Bank of International Settlement](#) (BIS). Rapporten till vänster är från 2010 och visar hur även BIS gör uppskattningar av respektive lands exponering. Illustrationen till höger är från 2012 och pekar på förhållandet mellan respektive lands utställda lån men i denna sammanställning är alla lån inkluderade, även privatlån.

What's in the vaults? 2
Foreign-bank holdings of Greek government bonds
€bn

	% of total	Low estimate	High estimate
France	24.9	27	52
Germany	14.3	15	30
Rest of euro area	18.8	20	39
Total euro area	58.0	62	121
Switzerland	21.1	22	44
Britain	4.1	4	8
US	5.4	6	11
Rest of world	11.4	12	23
Total	100	106	207

Sources: Bank for International Settlements;
Bank of Greece; *The Economist*

Vi kan här se att Frankrike och Tyskland i båda fallen är stora kreditgivare till Grekland. Beträffande Schweiz går uppgifterna delvis isär och andra bedömare menar att Schweiz idag har en mindre andel än 2010 års redovisning, delvis beroende på ändrade ägarförhållanden.

Det skall även sägas att också Cypern och Italien skulle kunna vara alternativ till Greklandsscenarioet. Vad Cypern beträffar så är deras ekonomi endast en knapp tiondel av Greklands och allt för liten för att kunna påverka världsekonomin, dessutom är landets tre största långivare Ryssland, Grekland och Tyskland. Italiens långivare överensstämmer till stora delar med Greklands men skulle Italien tvingas ställa in sina betalningar skulle detta definitivt innebära en kollaps för hela europrojektet och något sådant antyder inte Wilkerson.

Redan i november hamnar Grekland åter i fokus och nya bråk kommer att accentueras om hur landet skall räddas undan en betalningskris. Lättnader i räntevillkor och betalningstid kan bli en sista åtgärd innan man inser att radikalare åtgärder fordras. Landet är redan i konflikt med IMF beträffande bedömningar om möjligheten att nå sparmålen för 2014.

Vid 2012 års skuldnedskrivning betecknades åtgärden rent tekniskt som en betalningsinställelse (konkurs). En ny substantiell skuldnedskrivning skulle denna gång sannolikt inte drabba privatinvestorer, liksom den tidigare nedskrivningen, utan de offentliga garanterna det vill säga till stor del euro-ländernas skattebetalare.

För att ge Grekland möjlighet att åter komma upp på banan och beredas möjlighet att än en gång låna på den öppna marknaden krävs sannolikt en så kallad "haircut" på uppemot 200 miljarder euro och detta skulle definitivt betecknas som en betalningsinställelse. Åtgärden behöver dock nödvändigtvis inte betyda att Grekland tvingas lämna eurosamarbetet.

Mvh Rune

